

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XXIX.

ČÍSLO 8

AUGUST 2021

Chlieb

Plnosť pokrmu - Výmena kaplánov - Letné tábory - Pozvánka na púť
Úcta k chlebu - Život s modlitbou - O Svätom Otcovi - Fratelli tutti

Kaplán Dominik Kučera odchádza po troch rokoch do Banskej Štiavnice - rozlúčka 27. júna 2021

Nie odrobinky, ale plnosť pokrmu

Poznáte Aristotelov výrok „celok je väčší ako súčet jeho častí“? Možno sa už aj vám stalo, že ste si išli do obchodu kúpiť chlieb alebo nejaké iné pečivo, no všetko bolo vypredané. Predstavte si, že by ste to vyriešili kúpou tej istej gramáže strúhanky. Namiesto 50 g bieleho rožku 50 g strúhanky, namiesto 0,5 kg chleba 0,5 kg strúhanky. Najedli by ste sa z toho? Asi aj takto by sa dal vysvetliť ten Aristotelov výrok.

Spomeňme si teraz na Kristov zázrak rozmnoženia chleba (Jn 6, Lk 9, Mk 8, Mt 14, Mt 15) a na to, koľko odrobín sa nazbieralo, keď už boli ľudia nasýtení. Čo sa potom stalo s tými košmi odrobín? Nič. Kristus hneď poslal svojich učeníkov na loďku, On rozpustil zástupy a išiel sa do samoty modliť (Mt 14, 20 - 23). Dvanásť košov odrobín ho nezaujímalo, lebo sýtil ľudí chlebom, nie odrobinkami.

Tak ako vieme rozlíšiť omrvinky od plnohodnotného pokrmu v potravinách, mali by sme vedieť rozlíšiť to isté aj v duchovnom živote. Lebo niekedy sa namáhame, skláňame sa k odrobinkám, „čo padajú zo stola“ (Mt 15, 27) a nezasýtia nás, namiesto toho, aby sme prijímali plnosť pokrmu, ktorá je na stole. V našich modlitbách dávame prednosť skvostným slovám a nie tichu pred Pánovou tvárou; počas svätých liturgií (omší) pozeráme na spev ľudí okolo nás a na výzdobu chrámu namiesto vnímania prítomnosti Krista a celého neba v tej slávnosti; v našich vzťahoch dávame prednosť prejavom nedostupnosti a bontónu pred prejavom hlbokkej lásky a pokory; v umení hľadáme zábavu a nie povznesenie k Bohu; v tom, ako milujeme, dávame prednosť emócií pred rozhodnutím a službou. A tak stále nie sme nasýtení, hoci sme už spod stola pozbierali toľko omrvínok! Ústa máme plné strúhanky, ani dýchať sa nám nedá - a pocit hladu neutícha.

Chlieb života, ktorý je schopný nás nasýtiť, je len jeden - Kristus. Aj moje slová v tomto úvodníku sú iba odrobinky.

kami padajúcimi z mojich úst, z mojej mysle, na papier. Sú bez „nutričnej hodnoty“, bez významu, ak vás neprivedú k osobnému stretnutiu s Kristom, so živým chlebom.

Jozef Durkot, gréckokatolícky farár

Do našej farnosti prišiel nový pán kaplán

Otec biskup Marián Chovanec rozhodol o zmene kaplánov v našej farnosti. Od prvého júla k nám prišiel novokňaz Pavol Škovránek zo Senca. Zároveň sme sa rozlúčili s už bývalým pánom kaplánom Dominikom Kučerom.

V nedeľu 27. júna sa na detskej svätej omši rozlúčil s pánom kaplánom Dominikom aj zbor Bartolomejčatá, ktorý mu po dlhšej pauze mohol naposledy zaspievať. Pán kaplán dostal od svojho nadriadeného pána farára Mareka Sabola zápisník a puzzle ako darček do novej farnosti. Zápisník preto, aby si mohol zapísať všetky dôležité stretnutia so svojimi novými farníkmi. Puzzle, na ktorých je obrázok chrámu Sagrada Família, mu majú pripomínať rodiny, s ktorými spolupracoval v našej farnosti. A tiež je to odkaz na du-

chovnú rodinu, ktorú vytvoril počas troch rokov s nami.

Nového pána kaplána Pavla Škovránka sme privítali na večernej svätej omši v stredu 30. júna. Prihovoril sa nám aj v kázni. Hovoril o dôležitosti dotykov, bez ktorých človek chradne. Potrebujeme práve ten Boží dotyk, či už cez prijímanie Eucharistie, alebo aspoň cez prítomnosť v chráme. A zároveň sa nemáme báť my dotýkať Boha.

Mária Pytlová

Gréckokatolícky Letný eparchiálny tábor 2021 (LET)

V gréckokatolíckom tábore (LET-ka) mi bolo veľmi dobre. Tábor trval od 11. júla do 16. júla. Tento rok sme sa stretli v hoteli František v obci Lazy pod Makytou. Tábor bol určený pre deti od 7 rokov až po 18 rokov.

Každý deň sme súťažili a hrali sme rôzne hry. Cez prestávky sme hrali futbal. Mali sme tam aj bufet a vnútorný bazén, kde sme sa mohli kúpať. Našiel som si nových kamarátov.

Každý deň sme tiež mali liturgiu, modlili sme sa spolu. Duchovný kňaz otec Igor nám vysvetľoval niektoré časti Svätého písma.

V jeden deň sme si mohli vybrať aj nejaký krúžok, na ktorom sme sa mohli niečo nové naučiť alebo si to zopakovať. Na výber sme mali napr. kúzelnícky, rozprávkový, spevácky krúžok... Ja s kamarátmi som si vybral miništrantský.

V stredu sme išli na túru po lesnej ceste, ktorá viedla k chate. Zostali mi krásne spomienky a teším sa na ďalší rok.

Timotej Jalčák,
účastník tábora

Rozlúčka s predškólákmi

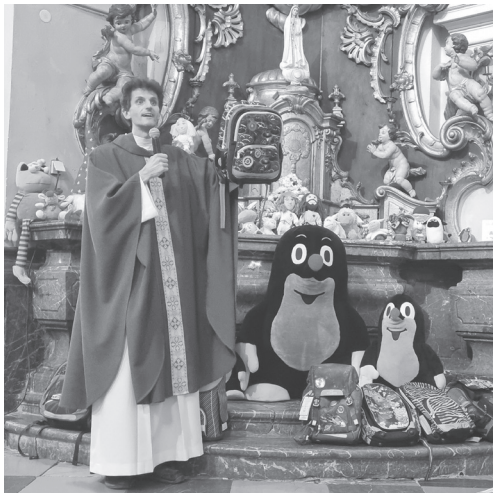
Aj v piaristickej škôlke na konci školského roka predškóláci robia svoj malý veľký krôčik k ďalšej etape života. Než prídu v septembri ako prváčikovia do školských lavíc, lúčia sa s kolektívom materskej školy.

Páter Ján Hrib, SchP, deťom požehná školské tašky, pani učiteľky i pán riaditeľ ich povzbudia a posmelia. Samozrejme nechýbajú slová vďaky a následne slzy dojatia u pedagógov i rodičov.

Tento rok sme túto milú tradíciu zachovali v stredu 23. júna 2021. Páter Ján priniesol aj plyšákov, ktorých deti poznali z detských svätých omší. Po svätej omši a rozlúčke spoločenstvo rodičov, detí a pedagógov strávilo ešte príjemný čas na agapé v átriu.

Bohu vďaka za tento spoločne strávený čas aj za našu školu.

Text a foto: Alojz Vlčko

Napriek neistote strávili týždeň v tábore

V dňoch od 4. do 9. júla sa uskutočnil letný pobytový tábor. Tridsaťdvačlenná skupina detí spolu s jedenástimi zodpovednými animátormi sa vybrala do Lazov pod Makytou. Témou tábora bolo heslo: „Buďte silní a odvážni!“

Deti prekonalí svoj strach a stali sa odvážnymi napríklad v dvoch nočných hrách. Do tmy sa vydali len s baterkami a riešili zložité úlohy, ktoré si pre nich pripravili animátori. Svoju silu a rýchlosť si vyskúšali v prekážkovej dráhe, ktorá končila dobrovoľným zlaňovaním.

Miesto pobytu spoznávali nielen na prechádzke nad dedinku. Počas „mestskej hry“ museli hľadať QR kódy rozmiestnené po uliciach a plniť zadania. Jednou z výziev počas týždňa bolo aj prežiť horúce dni. Spríjemnili si ich „vodnou vojnou“ - oblievaním sa pomocou pohárikov s vodou.

Počas spoločného večerného programu si deti točili dobrou alebo zlou ruletou. Bola

to odmena odvážnych skutkov pomoci od detí alebo spravodlivý trest pre tých, ktorí v daný deň stratili silu byť dobrými. Program tvorila aj scénka, ktorú si nacvičili vždy iný tím účastníkov. Na konci pobytu sa rozlúčili diskotékou, na ktorej zaznela už známa táborová hymna.

Aj keď pandemická situácia neuľahčovala organizáciu tábora a zo začiatku nebola istá ani jeho forma, podarilo sa ho uskutočniť. Dokonca ako pobytový. „Touto cestou ďakujeme všetkým, ktorí akokoľvek, či už finančne, alebo hmotným darom, prispeli k jeho úspešnej realizácii,“ odkazuje Kristína Kevická, vedúca tábora.

Text: Mária Pytlová

Foto: animátori tábora

Návšteva Skalného sanktuária Božieho milosrdenstva na Butkove

Benefičný koncert Kandráčovcov na podporu misijných diel pápeža Františka v Afrike

Bola sobota 31. júla 2021 a účastníci púte na Butkov sa zobudili do chladného a upršaného rána. Predpoveď počasia hlásila dážď a búrky na celý deň, no ako sa blížil čas odchodu, vyčisalo sa a vyšlo slniečko.

O jednej poobede 37 pútnikov vyzbrojených dáždnikmi nastúpilo pri farskom kostole do autobusu. Cesta na Butkov viedla nádherným krajom. Cez Šútovce, Nitrianske Rudno, Valaskú Belú a nádhernou prírodou stredného Považia sme prišli do Ladiec a odbočili sme na parkovisko pod horu Butkov. Posledné pokyny pre pútnikov týkajúce sa pešieho výstupu na horu Butkov prerušili organizátori, ktorí náš autobus nasmerovali nie na parkovisko pod horou, ale do Považskej cementárne a k ceste hore kameňolomom. Dostali sme do autobusu jedného sprievodcu a už sme serpentínami stúpali k skalnému sanktuáriu.

Prehliadka sanktuária

Na najvyššom dvanástom poschodí kameňolomu sme spolu s ďalšími 17 autobusmi z celého Slovenska zaparkovali priamo nad sanktuáriom. Tu práve končila svätá omša, dostali sme ešte aj požehnanie od pána farára z Kostola Božieho milosrdenstva v Ladcoch. Stretli sme charizmatického riaditeľa cementární, ktorý sa veľmi tešil, že toľko ľudí prichádza na toto miesto - je to veľmi milý a skromný pán, ktorého si Pán vybral na vybudovanie tohto úžasného miesta. Po korunke Božieho milosrdenstva nastal čas na obhliadku sanktuária, modlitbu krížovej cesty, uctenie si množstva relikvií svätých, ktorí majú na Butkove postavené krásne stánky. Je prekvapivé, koľko je medzi svätými kráľov a kráľovien - aké to muselo byť úžasné, keď viedol krajinu sväteč!

Misionári vo svete

Ako sa blížil čas koncertu, hudobníci nastavovali aparatúru a spievali úryvky z piesní. Milá Vlastička Mudríková nás očarila nádherným hlasom, krásnymi piesňami a heligónkou.

S príchodom 18. hodiny zazvonil zvon Svätého Otca Jána Pavla II., ktorý odštartoval benefičný koncert. Otec Ivan Kňaze, riaditeľ Pápežských misijných diel na Slovensku nám na úvod porozprával o slovenských misionároch vo svete. V týchto chudobných krajinách je veľký rozkvet viery, je tam množstvo kňazských povolaní. Naša pomoc pre misie pomáha celej cirkvi. Cirkev je ako jedno telo, aj keď v Európe viera upadá, podporíme vzrast cirkvi v inej časti sveta. Podakoval všetkým podporovateľom misií, vďaka ktorým sa Ježišovo evanjelium môže šíriť vo svete.

Výnimočný koncert

Potom už prišiel na pódium Ondrej Kandráč, ktorý rozospieval a miestami aj roztancoval celé sanktuárium. Nádherné piesne venované Panne Márii zaspievala aj jeho mamička Monika. Ondrej Kandráč nám predviedol svoje zabávačské, spevacké a husľové umenie. Dve hodiny úžasnej atmosféry, keď aj celé sanktuárium spievalo Ave Mária, bolo skutočným zážitkom. Po koncerte sa nám prihovoril duchovný otec sanktuária otec biskup Tomáš Gális, pomodlili sme sa spolu za všetky obete pandémie, pozval nás na stretnutie so Svätým Otcom Františkom, ktorý príde v sep-

tembri na Slovensko. Nakoniec nám udelil svoje biskupské požehnanie.

Plní emócií a vďaka nášmu Pánovi za krásny duchovný zážitok, za nádherné počasie, za možnosť po dlhej dobe zažiť krásne spoločenstvo veriacich sme sa rozišli do svojich autobusov. Úžasný pán šofér nás bezpečne doviezol späť do Prievidze. Ďakujeme všetkým pútnikom a podporovateľom misií a tešíme sa znovu na stretnutie s vami!

Text: Elena Cagaňová, členka Klubu priateľov misií

Foto: Vladimír Papánek

Pripomenuli sme si 770. výročie odovzdania svätého škapuliara

V nedeľu 18. júla 2021 sa v Nitrianskom Pravne konala slávnostná púť k Panne Márii Karmelskej. Ako každý rok sa na nej zúčastnili aj mnohí veriaci z Prievidze. Slávnostnú svätú omšu celebroidal novokňaz dp. Pavol Škovránek, kaplán vo farnosti Prievidza - mesto.

Pútnický víkend naplnený modlitbami, liturgickým slávením i veľkým záujmom o svätú spoveď vyvrcholil slávnostnou svätou omšou v nedeľu o 10:30 h. Záujemcom bola tradične ponúknutá aj možnosť prijať sv. škapuliar.

Hlavný celebrant sa v kázni sústredil na význam správneho počúvania, pretože nás - podľa jeho slov - môže zmeniť. Poukázal na to, že v rozhovoroch nepočúvame len

slová, ale aj hlas, náladu, vnútorné pocity či dokonca ozvenu srdca. A zo slov sa dozvedáme úmysel: vycítíme blízkosť či odstup, lásku alebo chlad, porozumenie a tiež nenávisť. Pavol Škovránek zdôraznil, že mnohé rozhovory sa nepodaria, pretože nedokážeme počúvať a zo slov druhého sa dozvedieť niečo, čo nás posunie ďalej.

Upozornil aj na to, ako nás dnešná doba učí sústrediť sa na seba a na vnímanie toho, čo je zlé. Opýtal sa: Kde je skrytá naša viera? Čím počúvame? Koho máme za vzor? A komu veríme? Koho alebo čo máme vryté do srdca? Na koho sa podobáme? Pripomenul veľké vzory sv. Terézie od Dietťa a Ježiša, proroka Eliáša i sv. Simona Stocka, ktorých spájala hlboká viera a otvorenosť počúvať: ušami, srdcom, následne jazykom a svojimi rukami.

Dp. Škovránek objasnil, že počúvanie nás vedie poza tento svet. Počujeme aj nehmateľné, nepochopiteľné, nemenné a večné. Ukázal prítomným, že aj nás Boh pozýva na horu Karmel - do ticha, aby sme ho počuli.

Text a foto: Mária Suríková

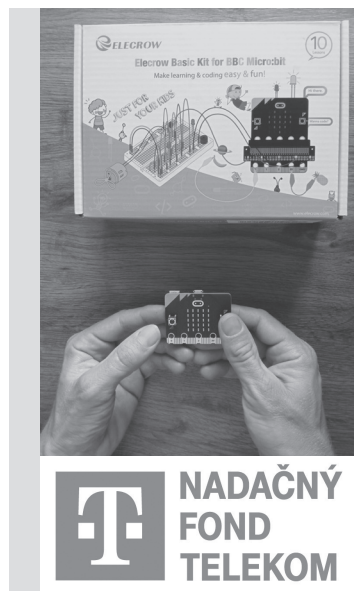

Piaristi úspešní v projekte nadácie Telekom

To, ako bude vyzerat' naša krajina o 20 rokov, záleží predovšetkým od novej smart generácie digitálne zručných ľudí, ktorí vytiažia z technológií maximum v prospech seba aj celej spoločnosti. Dôležitosť vzdelania v oblasti technológií si plne uvedomujeme a snažíme sa už v nižších ročníkoch vzbudzovať záujem o technické smery - napr. pracujeme s robotmi Photon.

V rámci projektu ENTER v spolupráci s Telekomom, SPy a Aj Ty v IT sa tento rok našej škole podarilo získať programovateľné mini-počítače Micro:bit v hodnote cca 1 000 €. Vzhľadom na poväčšine dištančný priebeh školského roka sa nám nepodarilo na hodinách informatiky s nimi reálne pracovať, ale o to viac sa tešíme na september, keď to naplno rozbalíme. K zariadeniam máme aj prídavné sady, ktoré rozširujú možnosti ich využitia - veľa informácií môžete nájsť na webe ucimeshardverom.sk.

Text a foto: Vladimír Ondrejka

Učitelia pookriali na duchovnej obnove

Po náročnom školskom roku čakala učiteľov na prelome júna a júla ešte jeho záverečná bodka. Od 30. júna do 2. júla pobudli na duchovnej obnove zameranej na tri druhy lásky - lásku k sebe, lásku k blíznym a lásku k Bohu.

Duchovná obnova sa konala v penzióne Normandia v Nitrianskom Rudne a viedol ju páter Marek Kotras, SchP. Vo svojich príhovoroch vychádzal z právd vyplývajúcich z hlavného prikázania („Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou, celou svojou silou a celou svojou myslou a svojho blížneho ako seba samého.“), ale neobišiel ani tematiku pôsobenia diabla.

Súčasťou programu bola i adorácia, sväté omše a priestor na vzájomnú komunikáciu či možnosť osobného ticha. Učitelia tak uzavreli školský rok budovaním vzťahov nielen medzi sebou, ale i s Pánom.

Text: Petra Humajová

Foto: Eva Trepáčová

Piaristi mali dva denné tábory

Kvôli sťaženej situácii sa piaristi aj tento rok rozhodli namiesto pobytového usporiadať dve denné tábory. Konali sa v termínoch od 5. do 9. júla a od 12. do 16. júla 2021 v priestoroch piaristickej školy.

Prvý tábor bol určený pre deti od 6 do 10 rokov. Jeho témou bol Malý princ a myšlienka: „Dobre vidíme iba srdcom, to hlavné je očiama neviditeľné.“ Približne 80 detí zažilo počas tohto týždňa rôznorodé aktivity - opekanie v mestskom parku, stopovaciu hru cestou doň, športovanie, veľa pohybu... Nechýbala ani cesta na pútnické miesto Skalka pri Trenčíne a spev piaristickej hymny V starom Ríme pri Tibere na trenčianskom námestí. Mimochodom, v tomto meste daná pieseň v roku 1990 aj vznikla.

Druhý tábor bol určený pre deti od 10 do 15 rokov. Jeho témou bol „Army camp“ - armádny tábor. Cieľom bolo rozvíjať

počas neho priateľstvo, súdržnosť a vytrvalosť. Zúčastnilo sa ho 35 detí, ktoré si taktiež užili týždeň plný dobrodružstiev - opekačku v lesoparku, túra na Bralovú skalú či výlet vlakom do Nitry. Tu účastníci tábora navštívili kalváriu a hrad. Hlavnou spontánnou činnosťou sa poobede väčšinou stala vybíjaná alebo tancovanie eRko tancov.

Počasie deťom a animátorom prialo. Hoci niekedy bolo až príliš teplo, búrky a prudké dažde sa im počas dňa vyhli. Mohli si tak užiť príjemné chvíle plné zábavy, na ktoré budú ešte dlho spomínať.

Text a foto: Ján Hríb, SchP

Hymnus Jednorodený - dogmatická báseň z Konštantínopolu

*„Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu, i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen!
Jednorodený Synu i Božie Slovo, nesmrteľný, a predsa si pre našu spásu prijal telo zo
svätej Bohorodičky a vždy Panny Márie, a bez zmeny svojho božstva stal si sa človekom.
Križ si pretrpel, Kriste Bože, smrť si smrťou premohol. Ako jeden vo svätej Trojici,
v sláve rovný s Otcom i so Svätým Duchom, spas nás.“*

Naposledy sme si popísali začiatočnú veľkú ekténiu, v ktorej kňaz alebo diakon prednáša Bohu množstvo prosieb za ľud. Ak prosby prednáša kňaz, stojí pred oltárom. Ak diakon, tak stojí pred kráľovskými dverami. V pravej ruke troma prstami drží orár a dvíha ho k nebu - tým naznačuje svoje poslanie anjela, (gr. angelos = posol) prihovárajúceho sa za ľudí a prednášajúceho Bohu ich prosby.

Dôsledok boja s herézami

Hymnus „Jednorodený Synu“ je oslavou Najsvätejšej Trojice a vteleného Slova. V liturgii sa datuje do 6. storočia. Pochádza z teologických debát tejto doby v Konštantínopole. V tom čase hlavne východná cirkev bojovala s herézami nestorianizmu (zjednodušene „Kristus nemal vlastné telo“) a monofyzitizmu (zjednodušene „v Kristovi úplne zanikla ľudská prirodzenosť v spojení s božskou“), ktoré neprijímali plnosť božskej a ľudskej prirodzenosti u Krista.

Kristologické debaty obhajujúce pravoverné učenie boli sformované a bolo potrebné, aby boli všetkým veriacim na očiach - teda stále opakované. Podľa tradície tento text zložil na základe synodálnych textov pravoverný konštantínopolský cisár Justinián, alebo sa aspoň zaslúžil o jeho vloženie do liturgie.

Transcendentné obrazy

Hymnus obsahuje najvyššie učenie o predvečnom rodení Božieho Syna a jeho diele, ktoré uskutočnil v tele. Druhú osobu Najsvätejšej Trojice volá Jednorodeným Božím Synom, pretože je rodený pred všetkými vekmi (nie v čase) od predvečného Otca, z vnútra Božstva, (sv. Gregor

Teológ) jeden z jedného, jediný z jediného, preto je odbleskom slávy a obrazom jeho podstaty (Hebr 1, 3). Volá sa Slovo (Jn 1, 1), čo vyjadruje transcendentný obraz jeho čistého rodenia.

Sv. Ján Zlatoústý hovorí: „Tak ako moje slovo sa rodí v mojej duši, tak je aj Syn rodený z Otca“. Toto slovo je vnútorný hlas Boží a spolupodstatný rozum (myšlienka), skrze ktorý sú stvorené všetky veci. Je dokonalým obrazom Otca (Jn 14,9). Nikdy sa nezriekol svojho božstva, a predsa sa stal úplným človekom, nič neubudlo z jeho slávy a moci a nič sa ne pridalo jeho sláve a moci, aj keď sa stal chudobným a poslušným až na smrť, až na smrť na kríži (Flp 2,8).

Liturgia sv. Jána Zlatoústeho ukrýva niekoľko dogmatických - kristologických, mariologických, teologických, ekleziologických či soteriologických - skvostov, ktoré človek spozoruje, až keď sa nad danými textami pozastaví. Pozýva teda človeka do trvalého rozjímania, do vzťahu nielen počas liturgie v chráme.

Jozef Durkot, gréckokatolícky farár

Človek mieni, Pán Boh mení

Od 1. júla k nám do farnosti zavítal novokňaz Pavol Škovránek. Ako sám povedal na uvítacej omši, priletel až zo Senca. Má za sebou netradičné životné skúsenosti, na ktoré sme sa ho - okrem iného - pýtali.

▪ **Pavol, keby si sa mal opísať pár vetami, ako by zneli?**

Je ťažké opísať seba a nehládiet' na negatíva. Najprv by som chcel povedať, že som extrovert, ktorý je veľmi rád v spoločnosti s druhými pri dobrej nálade, káve (toto je jeden z mojich obľúbených pozemských zdrojov energie) i diskusií o akýchkoľvek témach. Zároveň sa vo mne skrýva nezmar introvert, keďže aj kňaz je len človek a potrebuje sa niekedy schovať pred svetom a v tichosti izby si odpočinúť. Skôr som zameraný na intelektuálnu stránku života, pričom sa nevyhýbam ani praktickej. Mám rád ľudí, mladých, ale i starších a chorých, medzi ktorými som aj pracoval. Keby ste chceli vedieť viac, nebojte sa ma zastaviť a pokojne sa ma opýtajte. (úsmev)

▪ **Predstavíš nám aj svoje zázemie, v ktorom si vyrastal?**

Mám troch súrodencov. Keď som bol malý, chceli ma zavrieť do banánovej krabice a poslať preč do Afriky. Prečo? Lebo som bol najmladší. (úsmev)

Moja rodina je bohatá na vzťahy, typické rodinné zázemie a vieru, ktorá aj v mojom detstve zohrala dôležitú úlohu. Som päťnásobným strýkom a otcom dvoch birmovaných synov.

▪ **Ako si prežíval detstvo a pubertu? Vždy si chcel byť kňazom?**

Hovorí sa, že povolanie je nám dané od malička, len počas života, prostredníctvom spoznávania seba, zistujeme, čo máme v živote dosiahnuť. Ja som chcel vždy byť lekárom, hercom alebo kňazom. Len som potreboval čas, aby sa to vo mne

Kňazská vysviacka 19. júna 2021 v Banskej Bystrici

vyformovalo. Hrával som divadlá, ošetroval som rodinu a slúžil som omše.

Keď som mal 11 rokov, stal som sa členom Slovenského Červeného kríža. Absolvoval som niekoľko zdravotníckych kurzov,

chodil som na akcie, kde som sa zaúčal, a keď som dosiahol vek 15 rokov, stal som sa predsedom Mládeže Slovenského Červeného kríža pre Bratislavu-okolie. Riadil som skupinu mladých ľudí, s ktorými som zažil veľa podnetných chvíľ.

Vo veku 16 až 18 rokov som mal možnosť pracovať na onkológii v Bratislave ako ošetrovateľ. Bolo to fascinujúce. Počas tohto obdobia som sa prvýkrát stretol so smrťou, pri ktorej som zažil, že je tu niečo, čo ma presahuje a dotýka sa duše človeka. Toto bolo silným a prvým rozhodujúcim momentom ísť do kňazského seminára.

Do seminára som nenastúpil hneď po gymnáziu, potreboval som rok na rozhodnutie. Keď ma v dvadsiatich rokoch prijali, vedel som, že som na správnom mieste, ale i tak som si nebol stopercentne istý.

▪ Čo ťa o tom teda presvedčilo?

Najsilnejšou a kontroverznou udalosťou, po ktorej som povedal „chcem“, bol duchovný spor medzi mnou a Bohom. Vo svojom vnútri som ho vtedy zaprel. Bola to pýcha? Slabosť? Existenčná kríza? Boj s vlastným egom? Nevieť. Ale všetko to vyplynulo zo skúsenosti choroby, tým som si istý. Nikdy som presne nevedel, kto je trpiaci Kristus v druhom človekovi, kým som si to nevyskúšal na vlastnej koži.

▪ Môžeš nám priblížiť, ako presne ťa Boh skúšal?

Ako druhák - seminarista som ochorel a dostal som sa do nemocnice. Prišiel som o veľkú časť zraku, mal som silné bolesti hlavy, závraty a pociťoval som výraznú slabosť tela. Diagnostikovali zápal mozgu i nádor v hlave. Keď mi po mnohých vyšetreniach oznámili, že nevedia, čo so mnou bude a že mi dávajú pravdepodobne len pár týždňov života, môj život sa obrátil úplne naruby. Zmenili sa mi predstavy o Bohu, o mne, o druhých, o povolani...

Rodičovské požehnanie pred odchodom do sveta služby

Príhovor na primičnej svätej omši 26. júna 2021 v Senci

Pociťoval som samotu a nevedel som, čo mám robiť.

Bohu som povedal: „Ak existuješ a vybral si si ma na svoju cestu, tak mi pomôž.“ Lenže dlhšie bolo ticho a ja som sa od neho len vzdával. Napriek tomu som každý deň prijímal Eucharistiu, návštevy, modlitby, povzbudenia.

Na sviatok obrátenia apoštola Pavla som dostal sviatosť pomazania chorých spojenú s niekoľkými rozlúčkami pred cestou do večnosti. Nechcel som pripustiť, že by som mal zomrieť. A ani sa tak nestalo. Po mojich zúfalstvách a beznádeji zo strany lekárov nasledovalo to, čo trvá doteraz. Žijem, vidím, nepochybujem a viem, kto je trpiaci Kristus. Petrovo zapretie či obrátenie Šavla sú v zásuvke môjho srdca. Ale pečatou je Boží sľub, že Boh je so mnou (a nielen so mnou) vo všetkom.

▪ **To je riadne silný príbeh... To všetko sa stalo v seminári v Bratislave? Ako je možné, že si prišiel do našej diecézy?**

Áno, svoje štúdium a formáciu som začal v Bratislave. Ale keď som ako druhák ochorel, prinieslo to do môjho života veľa zmien. Jednou z nich bol aj prechod do Banskobystrickej diecézy. Povedal by som, že človek mieni, ale Pán Boh mení a je len na mne, ako sa prispôbim jeho vôli.

▪ **Na záver trochu voľnejšia otázka: Akým jedlom si ťa vie človek získať?**

Bez pochyb, aj každý deň - vyprážaný syr s hranolčkami či opekanými zemiakmi a s tatárskou omáčkou, ďalej sushi s komplet výbavou, syrová pizza, šťavnatý domáci hamburger, gyros, losos na masle so zeleninou a ako dezert cheesecake či palacinky. Mňam... Aj teraz by som si dal. (úsmev)

Ďakujem za rozhovor!

Text: Mária Pytlová

Foto: archív Pavla Škovránka

Návšteva Svätej Zeme v slovách: „Pavol, netop sa a ver!“

So spolužiakmi na ročníkovom výlete

Oblúbený zimný šport na oblúbenom mieste - Chopku

Chlieb ako túžba deliť sa

„Ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“ (Jn 6, 51)

Čo dokáže v predstavách lepšie navodiť atmosféru rodiny než stôl, miesto rozhovorov a delenia sa o chlieb, kde sa spoločne požíva ovocie práce a teší sa zo zdravia tela a zo spoločnosti milovaných osôb? Dve osoby, ktoré spolu jedli, sa predsa nebudú urážať, nestanú sa nepriateľmi a jedna druhú nezradia.

Chlieb, o ktorý je potrebné podeliť sa

V Eucharistii berie Ježiš na seba túto prirodzenú túžbu po delení sa a po solidarite vyplývajúcej zo spoločného stolovania a zároveň ju premieňa. Nemali by sme zabudnúť na konkrétnu rovinu ľudskej rodiny, aby sme neobrali Eucharistiou o jej zakorenenosť v jednoduchosti tých najvýznamnejších ľudských vzťahov. Často však základná realita rodiny, v ktorej sa zakoreňuje Eucharistia, zostáva v úzadí a zabúda sa na prirodzené prostredie stolovania v intimite malého rodinného jadra.

Rovnako je dôležité upozorniť na to, že chlieb je plodom procesu ľudskej práce. Zrno, ktoré vzišlo z každodennej práce na poliach, sa spracúva a pečie, aby tak z neho vznikol chlieb, ktorý sa roznáša ďalej, aby každý člen spoločnosti dostal to, čo je potrebné pre jeho živobytie.

Gesto národov

Prvoradým gestom pohostinnosti a bratstva u všetkých národov je pozvanie k spoločnému stolu, rozdelenie sa o pokrm, ktoré dokáže z cudzích ľudí urobiť priateľov a ktoré nemôže byť odmietnuté bez urážky hostiteľa.

Z fyzického hladiska je jedlo nevyhnutné na prežitie. Zo sociálneho hladiska spečatňuje dobré vzťahy a porozumenie. Ved' milovať znamená podeliť sa o ten

istý chlieb, dokonca o samotný život, sadnúť si za jeden stôl.

Ježiš vsadil ustanovenie Eucharistie do kontextu večere, a to nie náhodou. Dobré poznal hlad, ale aj túžbu po vyberanom jedle, vrátane skvelého vína. V tú noc, keď bol zradený, usporiadal večeru so všetkou láskou človeka, ktorý túži až do dna vychutnať moment priateľstva pri stolovaní.

V židovskom kontexte, prežívajúc tradičnú Paschu, on sám sa dáva za pokrm ako chlieb pre všetkých. Jeho láska sa nevyjadruje iba v tom, že nás pozýva na večeru vo svojej spoločnosti, ale najmä v tom, že dovoľuje, aby sme sa živili ním samým.

Rodiny žijúce sa Eucharistiou

Rodiny, ktoré sa živia Eucharistiou, môžu sústavne porovnávať, aké účinky spôsobuje prirodzené jedlo a aké božský pokrm: ako pri jedení nadobúdajú telesné sily, ako sa obnovuje energia, istota, útecha a odvaha, ktoré potrebujú pri plnení úloh, ktoré ich čakajú, podobne uznávajú i Božiu moc, čo prichádza na pomoc ich krehkosti prostredníctvom sviatosti, ktoré dáva život.

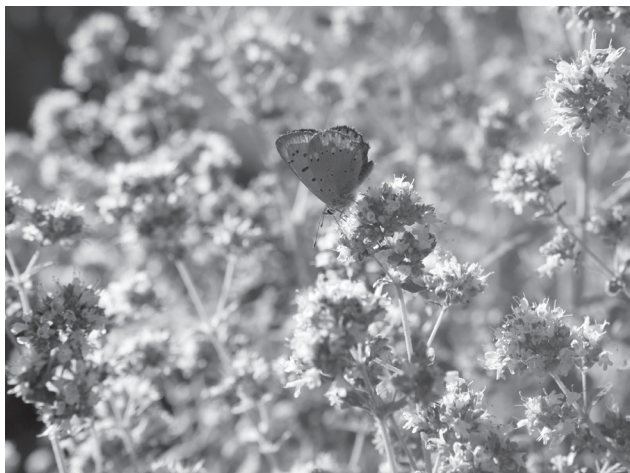
Eucharistia vyzýva k rozlomeniu kruhu egoizmu a neúčasti, ktorý rozdeľuje ľudské bytosti a k tomu, aby sme sa nechali pretvárať a znovuzrodiť ako občania hodní Kráľovstva. Všetci kresťania si z času na čas majú položiť otázku: „Môže o nás Kristus povedať: Toto je moje telo?“ Lebo ak miesto, na ktorom stála svätyňa svätých, bolo posvätné, o čo posvätejšie musí byť telo, v ktorom prebýva Eucharistia a ktoré sa premieňa na telo Krista.

Preto je potrebné, aby sme boli ochotní meniť svoje plány, zrieknuť sa svojej vlastnej vôle, vzdať sa myšlienok, v ktorých pestujeme svoj vlastný obraz. Vtedy bude v nás prebývať Kristus, ktorý rozlámal seba samého, umožnil predtým nemysliteľný sobáš, ktorý nás spojil v jedno telo s ním.

Text: Miroslav Turanský
Foto: Mária Melicherčíková

(Bibliografia: Láska a chlieb, Giulia Paola di Nicol, Attilio Danese, Dobrá kniha Trnava, 2005)

Prievidzská púť k Nanebovzatej Panne Márii

Sobota 14.8.2021

- 16:30** Vešpery (farský kostol)
- 16:45** Sprievod z farského kostola do Mariánskeho kostola
- 18:00** Svätá omša - Libor Straka, PD dekan
- 19:15** Akatist - Jozef Durkot
- 20:00** Tichá adorácia pred Sviatosťou oltárnou
- 20:30** Moderovaná adorácia

Nedeľa 15.8.2021

- 07:30** Liturgia sv. Jána Zlatoústeho - Jozef Durkot
- 07:30** Svätá omša (farský kostol)
- 09:15** Modlitba posvätného ruženca
- 10:00** Slávnostná svätá omša - Wiesław Krzyszczcha, MS, farár P. Bystrica - Rozkvet

Možnosť svätej spovede: sobota 16:45 - 20:00, nedeľa 08:30 - 09:55

Ostatné sv. omše v Prievidzi budú počas pútnického víkendu v nasledovných časoch:
Farský kostol: sobota - 6:00; nedeľa - 7:30 a 18:00
Piaristický kostol: sobota - 7:30 a 18:30; nedeľa - 7:00
Zapotôčky: sobota - 17:30; nedeľa - 8:00, 10:00 a 19:00

Kedy vám najviac chýbal chlieb?

- **Jana-Mária:** „Pre mňa je chlebom života Boh. Nemôžem žiť bez tohto chleba. Chýba mi najviac. Denne mi chýba. Zahynula by som bez eucharistického chleba, v ktorom sa mi Boh darúva totálne. Chlebom je pre mňa aj Božie slovo, ktoré ma posilňuje, obveseľuje a svieti mi na ceste, keď ma obklopuje tma.“
- **Maroš:** „Keď som bol hladný, zo všetkých jedál mi najviac chýbal chlieb.“
- **Antónia:** „Rovnako ako chlieb na pokrm mi najviac chýba duchovný chlieb. Ani bez jedného sa nedá žiť. Bez duchovného hladuje duša a bez skutočného telo.“
- **Anna:** „I keď mám rada chlieb, chýba mi duchovný chlieb. Cítim sa naplnená Duchom svätým po prijatí Eucharistie.“
- **Marianna:** „Keď som bola veľmi hladná. No najviac keď som nemohla ísť na sv. prijímanie. Bez Eucharistie som nevládna.“
- **Ľubica:** „Najviac mi chýba vtedy, keď nemôžem prijímať Eucharistiu. Nachádzam v nej pokoj, spoločenstvo, posilu.“

mary's
meals

jednoduché riešenie
pre hladujúci svet

Modlitba za Mary's Meals

Otče náš, chlieb náš každodenný
daj nám dnes a odpusť nám, keď si
niekedy z chleba, ktorý je pre všetkých,

berieme viac, ako nám patrí.

Dovoľ nám pomáhať Ti sýtiť
hladujúcich dobrými vecami,
nie omrvinkami z nášho stola.

Nauč nás deliť sa s tým,
čo nepatrí len nám. Zaodej nás
svojou láskou, aby sme mohli
dokončiť každé dobré dielo,
pre ktorého si nás povolal.

Vlož do našich sŕdc Tvoj súcit so
všetkými hladujúcimi deťmi a použi
naše malé skutky lásky, aby už
nikdy viac nehladovali.

Amen

Imprimatur: Mons. ThDr. Štefan Sečka, PhD., spišský diecézny biskup (2012.2019, Prot. č. 11/2019)

www.marysmeals.sk

• **Jožka:** „Keď som bola v Rakúsku na brigáde a cítila som opustenosť. Tiež v nemocnici.“

• **Hana:** „Keď som bola bez sv. omše v lockdowne.“

• **Alica:** „Keď som mala ťažkosti, hľadala som duchovný chlieb. Je mi všetkým.“

• **Alenka:** „V pustatine duše mi chýbal duchovný chlieb. Je to milosť, keď ho máme.“

• **Mariena:** „Pri pandémie, keď sa nedalo ísť na sv. omšu. To bolo strašné.“

• **Aneta:** „Keď mi odišli vnúčatá do cudziny a ja som im nemohla podať ani krajíček chlebička, pohľadiť ich. Môj Boh v Eucharistii mi nahrádza všetko.“

• **Anička:** „Nezakladám si na chlebe, jedine mi najviac chýbal duchovný chlieb, keď som bývala na Slovensku v obci, kde sv. omše boli v maďarskom jazyku a to len raz začas. Tak som s malými deťmi vyše 20 km cestovala do mesta po chlieb života.“

• **Magda:** „Keď som nemohla prijímať Pána Ježiša, lebo som hrešila a stále som sa musela spovedať dookola, aby som mohla prijímať. Chcem sa polepšiť.“

Za odpovede ďakuje Anka Gálová.

...tri otázky pre Luciu Kresanovú, iniciátorku akcie Čítaj a daruj s Mary's Meals

Zabezpečiť hladujúcim chlieb sa dá rôznymi spôsobmi. S originálnou myšlienkou, ako na to, prišla aj Lucia Kresanová (21) z Bušínec (okres Veľký Krtíš). Táto študentka prekladateľstva a tlmočníctva v kombinácii anglický a nemecký jazyk sa rozhodla pomôcť chudobným deťom prostredníctvom knižnej burzy. Okrem dobrovoľníctva pre Mary's Meals sa venuje aj osvete o hodnote života už od počatia v rámci študentskej skupiny a občianskeho združenia 4Life.

1

Čo je Mary's Meals?

Mary's Meals (Máriine jedlá) je globálny charitatívny program školského stravovania založený v roku 2002 škótom Magnusom MacFarlane-Barrowom. Hlavnou ideou organizácie je zabezpečenie jedného jedla denne pre deti v školách v chudobných krajinách.

Viac ako 60 miliónov detí na svete trpí hladom a aj kvôli tomu chodia do školy nepravidelne. Alebo ak sa vyučovania zúčastnia, kvôli hladu sa nedokážu plne sústrediť. Vďaka Mary's Meals majú možnosť sa vyučovania zúčastňovať pravidelne a tým sa zvyšuje šanca, že dosiahnu vyššie vzdelanie a zlepšenie svojich životných podmienok.

Pri príprave a zabezpečení jedál je vždy dôležité, aby sa do práce zapojila miestna komunita ľudí. Na prípravu jedál sa, ak je to možné, používajú lokálne vypestované potraviny a jedlá pripravujú dobrovoľníci - často rodičia alebo iní príbuzní detí. Aj vďaka tomu je možné zabezpečiť obеды pre 1 dieťa na celý školský rok len za neuveriteľných 18,30 €. V súčasnosti je do programu zapojených už 1 838 859 detí v 19 krajinách na 5 kontinentoch.

2

Vy ste iniciátorkou akcie Čítaj a daruj s Mary's Meals. V čom spočíva? A ako sa do nej možno zapojiť?

O tejto organizácii som sa dozvedela pred Vianocami prostredníctvom článku na portáli Slovo+ a cez sviatky som si vypočula audioknihu Neobyčajný príbeh Mary's Meals. Cítila som, že tento skvelý projekt ma nemôže nechať chladnou. Neskôr sa s tým spojilo niekoľko udalostí - mala som doma niekoľko prečítaných kníh; začalo sa obdobie pôstu, ktoré je spojené aj s delením sa prostredníctvom almužny a blížil sa mesiac marec - mesiac knihy. Navyše sme kvôli koronavírusu všetci trávili čas najmä doma, a tak sa mnoho vecí presunulo do virtuálneho priestoru. Preto som prišla s nápadom zorganizovať predaj kníh cez Facebook, pričom výťažok z predaja mal ísť priamo na zbierkový účet Mary's Meals.

Skupina Čítaj a daruj s Mary's Meals vznikla 1. marca 2021 a funguje ako každá iná predajno-kúpna skupina. Predávajúci zverejní fotografie kníh na predaj, ich stav a odporúčanú cenu. Ak niekoho kniha zaujme, kontaktuje predajcu a dohodnú sa na odoslaní. Peniaze za knihy sa uhrádzajú priamo na účet Mary's Meals, platba poštovného je vždy na dohode medzi predávajúcim a kupujúcim. Do konca júla sa týmto predajom podarilo vyzbierať viac ako 3 500 €, vďaka čomu viac ako 190 detí bude môcť dostávať jedno jedlo denne počas celého školského roka.

3 Aké sú vaše doterajšie skúsenosti s priebehom tejto akcie?

Veľmi ma prekvapila štedrosť ľudí, ktorých táto myšlienka oslovila a do burzy darovali množstvo kníh. Vďaka tomu mohla táto iniciatíva pokračovať aj po skončení mesiaca knihy.

Pri šírení myšlienky tejto akcie pomohlo tiež množstvo ochotných ľudí, ktorí rozdistribuovali vo svojom okolí letáčky a plagáty o Mary's Meals a knižnej burze. Momentálne má skupina takmer 700 členov a dúfam, že ich počet bude aj naďalej rásť.

Mnoho ľudí mi knižky poslalo priamo domov na adresu, a tak mám teraz doma množstvo hodnotnej literatúry. Moja izba sa zmenila na pobočku knižnice, čo je pre mňa ako knihomoľku istým spôsobom splnený sen. Dostala som aj niekoľko ponúk na zrealizovanie lokálnych knižných búr pre Mary's Meals, a tak dúfam, že sa mi ich podarí zorganizovať.

Ďakujem za rozhovor! Petra Humajová

Foto: archív Lucie Kresanovej

Čítaj a daruj s Mary's Meals

burza kníh, ktorej víťazok poputuje na charitatívne dielo Mary's Meals

ponúknete vlastnú knihu alebo si vyberte z ponuky kníh

FB skupina Čítaj a daruj s Mary's Meals | od 1. marca

Tajomstvo premenenia a premenených

Pri liturgickom pozdvíhaní zlatého kalicha s vínom počas slávenia sv. omše som si všimla, že po jeho celom vonkajšom obvode sa zrkadlí priestor chrámu. Zrkadlí sa tam nielen interiér chrámu. Zrkadlíme sa tam aj my - veriaci, v dokonalom panoramatickom zobrazení uzavretého kruhu. Je to jednoduchý zdôvodniteľný fyzikálny zákon, povedala by som pragmaticky.

Viera však nie je o fyzikálnych poučkách či zákonoch... A tak sa pokúsím pár nedokonalými slovami vyjadriť, ako to vnímam ja - človek viery.

Chcem sa však vnoriť pod spomínaný povrch. Do hĺbky. Priblížiť sa k tajomstvu premenenia - metanoje.

Spomínaná chvíľa je obrazom človeka viery a odrazom samotného Boha vo svojom Synovi Kristovi uprostred nás - zúčastnených. Ak sa však pri premenení nezrkadlíme vo vnútri osobného obetného kalicha my sami, zázrak v našom vnútri sa nekoná. Stávame sa iba divákmi posvätného deja. Nič viac - nič menej!

Majme dostatok vnútornej otvorenosti pre pôsobenie Ducha Svätého a dostatok citlivej vnímavosti a staneme sa súčasťou liturgie v tej najposvätejšej chvíli zázraku, keď sa mení víno na krv. A my sa premeníme do kvality - z vody na víno.

Veronika Hoffmannová

Ten pocit bol neopísateľný

(Svedectvá z pošty, 2. časť)

Ako poštár som prišiel do kolektívu skvelých, i keď svojských ľudí. Aj napriek vekovému rozdielu sme si rozumeli a postupne sme tvorili aj hlbšie vzťahy. Ale poďme pekne po poriadku...

Súčasťou môjho poštárskeho kolektívu bola aj veľmi spontánna a radostná Veronika, ktorá mi hneď od začiatku varila každý deň čaj. A tu sa začína rozprávanie, ako Boh práve v jej živote konal - a verím, že stále koná.

Myslím si, že obdobie pandémie nebolo pre nikoho jednoduché. Veronika bola tá, ktorá rada všetko komentovala a sťažovala sa. Raz mi položila otázku: „Marečku, odkiaľ ty berieš ten pokoj?“

Ja som jej odpovedal: „Od Boha.“

A ona na to: „To je presne to, čomu neverím, to bude asi problém.“

Ďalej som na to nereagoval. Prosil som Boha, aby si k nej našiel cestu možno aj cezo mňa; ale ako hovorila Matka Tereza: „Netreba robiť veľké veci, ale malé veci s veľkou láskou.“

A tak sme ďalej super fungovali a vzájomne sa rešpektovali.

Hľadaj ďalej a nájdeš ho

Raz ráno prišla Veronika, ktorej bola inokedy plná pošta, do práce veľmi potichu a videl som, že niečo nie je v poriadku. Prosil som Boha o príležitosť spýtať sa jej, čo sa deje, lebo v tom rannom frmoľe človek na to nemá veľa možností.

A on na to veru spôsob našiel. Zariadil to tak, že sme na konci smeny ostali s Veronikou spolu v kancelárii. Prezradila mi, že to má teraz ťažké s mužom. Ako som ju tak počúval, objavil som veľa paralel s tým, čo sa deje niekedy aj v našej rodine. Povedal som jej: „Veronika, keby sme nemali vieru v Boha, tak by sme to zrejme ťažšie prekonávali.“

A ona ma počúvala. Snažil som sa jej opísať Boha ako milujúceho Otca, ktorý ju má rád aj napriek tomu, že ona v neho

neverí. Stačí mu aj jej túžba nájsť ho. A zrazu mi hovorí: „Veď večer sa niekedy modlím.“ A tak som jej povedal: „Tak ho neprestávaj hľadať a nájdeš ho.“

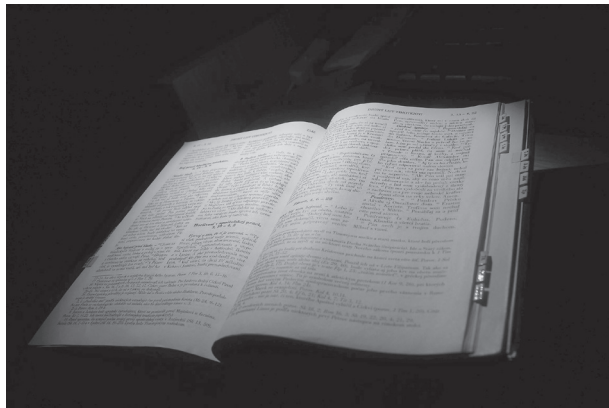
Sväté písmo a slzy dojatia

Stále som sa pýtal Pána, ako by som jej mohol pomôcť hľadať. Spomenul som si na film, ktorý sme pozerali na stretku, War room, kde jedna pani podarovala mladej mamičke Sväté písmo. Napadlo mi, že jedno, ktoré nikto nepoužíva, mám doma. Rozhodol som sa darovať ho Veronike. Veď práve cezeň môžeme Pána hľadať a spoznávať stále viac.

Keď som na ďalší deň išiel do roboty, zobral som so sebou aj Písmo a modlil som sa: „Pane Bože, nájdi spôsob, ako by som ho mohol Veronike dať.“ Zariadil to. Po službe sme sa stretli. Aj napriek tomu, že som mal pochybnosti, ako to prijme, stále som mu všetko v dôvere odovzdával.

Keď som Veronike podával Písmo, nahrnuli sa jej slzy do očí a povedala mi: „Ďakujem!“ Priatelja, ten pocit bol neopísateľný.

Text: Marek Frištyk
Foto: Peter Šimkovič

Úcta k chlebu

Akú dnes majú ľudia úctu k chlebu a tým, čo sú súčasťou procesu vedúceho k jeho výrobe? O svoje názory sa s nami podelil poľnohospodársky pracovník Zdenko Gajdoš (39), ktorý v čase žatvy obsluhuje kombajn.

Aké máš skúsenosti s ľuďmi okolo seba hlavne v čase žatvy?

Veľmi zlé. Pri zbere úrody v obytných oblastiach ľuďom veľmi prekáža prach a hluk kombajna. Stretávame sa aj s nenávisťnými gestami spoza plotu, keď ľudom do bazénov, ktoré sú v záhradách z roka na rok častejším javom, zaveje prach od kombajna.

Je podľa teba tvoja práca dostatočne ocenená?

Práca v poľnohospodárskej prvovýrobe ktorá bola hlavne v minulosti veľmi fyzicky namáhavá, bola a je vždy málo docenená - ako materiálne, tak aj spoločensky.

Vážia si ľudia chlieb tak ako v minulosti?

Ľudia modernej doby častokrát nemajú predstavu, ako sa chlieb dorába. V minulých časoch, keď všetka práca v poľnohospodárstve musela prejsť cez ruky človeka a musela sa na tom podieľať väčšina členov rodiny, si ho ľudia vážili oveľa viac ako dnes, keď si ho automaticky nájdu v regáloch predajne.

Text: Martina Gajdošová

Foto: Zdenko Gajdoš

Ved' ma po slnečných cestách

Ved' ma po slnečných cestách...

Prikovanú k zemi
s krídlami v mojom vnútri
cez milosť ukrytú v slove
Smerujeme do stredu Všetkého Boha
v prítlačivosti, ktorá nás vracia
v pokore cez bolesť k radosti

Tu je moja duša
vezmi ju do rúk ako chlieb
Ako Večnosť naplnenú dúhou Nádeje
Kde ľudskí vtáci
hľadajú a nachádzajú nebo
To BOŽIE KRÁĽOVSTVO
ukryté medzi nami.

Veronika Hoffmannová

Modlitba ako Boží dar

Po skončení seriálu o sviatostiach v rámci nášho Katechetického okienka sa ďalej budeme venovať modlitbe, ktorá v našom živote zohráva veľmi dôležitú úlohu. Pri úvahách nám pomôže Katechizmus Katolíckej cirkvi a poľský katolícky kňaz, profesor a docent teológie Edward Staniek. Pri čítaní pamätajme na to, že akákoľvek modlitba (naučená i osobná) usmerňuje našu túžbu k stretnutiu s Bohom akoby tvárou v tvár.

Modlitba je slovo človeka adresované Bohu a zároveň hlboká istota, že Boh je aktuálne prítomný, že ma vidí, počuje a pozná niekoľkonásobne lepšie než ja sám seba. Dokonale pozná celý môj život - minulosť, prítomnosť i budúcnosť. Pozná moje podmienky, v akých sa nachádzam, moje zázemie, slabosti, ale i radosti.

Modlitba ako kontakt

Modlíme sa vtedy, keď máme vedomie, že Boh je s nami. Ak k podstate modlitby patrí kontakt s Bohom, tak sa môžeme ľahko zorientovať, že Boh má v ňom oveľa viac čo povedať ako my. On sa tiež usiluje o takýto kontakt.

Je to podobné ako s otcom, ktorý sa na začiatku usiluje nadviazať kontakt so svojím dieťaťom najrôznejším spôsobom. Dôležité sú ruky, náručie, úsmev, tón hlasu a čakanie na reakciu. A takýmto spôsobom Boh pristupuje ku každému človeku, aby naše modlitby neboli nemožné, bez úsilia a aby neboli prejavom našej bezradnosti či odrecitovania.

Dar lásky

Modlitba je darom od Boha, ktorý je udeľovaný každému človeku. Je to dar lásky, ktorý Boh zjavuje každému po celý jeho život. Keď si uvedomíme prítomnosť Boha, usilujeme sa odpovedať na Jeho gesta lásky. Zo začiatku je to odpoveď na úrovni tárania, ale ak túžba zostať v kontakte s ním rastie, tak i spôsob komunikácie sa stáva čoraz bohatším - a to nielen v slovnej forme, lebo lásku i blízkosť možno odovzdať v rôznych podobách, ktoré budú neopakovateľné.

Umenie modliť sa

Umenie modliť sa spočíva v reálnom stretnutí s Bohom živým, prítomným, milujúcim, vševediacim, všemohúcim, s Bohom, ktorý je mojím Otcom, priateľom, vychovávateľom, Sudcom i Spasiteľom. V živote kresťana je dôležité ovládať takúto umenie, ktorému sa učíme od narodenia skrze rodičov až do smrti.

Naše modlitby majú čo povedať nám samotným, ale aj ľudom, s ktorými sme a za ktorých sa modlíme. Potrebujeme v sebe zdokonaľiť najdôležitejší jazyk, ktorým Boh hovorí k človeku na zemi. A chce s človekom hovoriť po celú večnosť.

Pavol Škovránek, kaplán

Kam kráčam?

Dnes, viac ako inokedy si kladiem otázku: Akým smerom mám ísť v mojom živote a aká je moja viera práve dnes, v tomto rozkolísanom svete, kde každý presviedča každého o tej svojej pravde? Kde iný názor neakceptuje, nevypočuje, ba dokonca zatracuje? Seba považuje za múdreho, toho druhého považuje prinajmenšom za hlupáka či blázna, ktorý je nebezpečný, nezodpovedný voči tým múdram a zodpovedným. Delíme sa tak na poslušných a neposlušných?

Sloboda sa stala v našich životoch akousi novou modlou, ktorú zlátime stále novými návodmi k novej, už tej definitívnej slobode. K umelo vymodelovanej slobode, ktorá má od pravej vnútornej i vonkajšej slobody ďaleko.

Obávam sa však, že táto nová „všemocná“ modla neoslobodzuje, ba naopak, zotročuje a robí človeka závislým na tom, čo mu mocní podsúvajú ako slobodu. Je toto naozaj sloboda (?), inými slovami stav bez vlastného názoru, podložený akousi ideológiou, kde absentujú Božie Pravdy?

Stávame sa poslušne nesvojprávnymi bábkami. Ak toto všetko akceptujeme a podriadime tomu všetkému svoj život, svoju vieru..., sme vopred stratení, pretože sa alibisticky vyhovárame: „To všetko oni - nie ja!“ Alebo: „Keď oni - tak aj ja!“

Z každej strany počujeme denno-denne: Testovanie, vakcinácia, tretia pandemická vlna, zodpovední, nezodpovední... Do tohto všetkého zaznievajú informácie o stretnutí pápeža s veriacimi, na ktorom sa budú môcť zúčastniť iba tí slobodní a zodpovední - zaočkovaní.

Nechcem viesť moju krátku úvahu do roviny polemiky o účinnosti či neúčinnosti vakcín. Iba konštatujem daný stav v rozdelenej spoločnosti, nálady ľudí, ich bezradnosť, hnev a možno aj bezútešnosť. Toto všetko sú horúce témy v dnešnom horúcom lete, ktoré ničia naše vnútro, ak im doslova a do písma prepadne a necháme sa nimi dobrovoľne „slobodne“ zotročiť. Zhoríme ako fakľa bez toho, aby sme vydali čo len malý lúč

Svetla. Rozplynieme sa do stratenia ako prach a dym.

Sloboda či nesloboda... Byť či nebyť... To je otázka, na ktorú dnes hľadáme strategické kľúče. A keď ich nájdeme, odomykáme nimi všetko, aby sme nakoniec našli to, čo je podstatné! Kto vie, ako by na toto všetko dnes reagoval sám Kristus? Aké podobenstvo by nám povedal... Bol by ku nám zmierlivý, láskavý, alebo naopak, plný spravodlivého hnevu?

Kam sa podela naša viera v Boha? Sme zbytočne ustráchaní a možno aj zbabellí... Veríme v Boha - a tak málo mu veríme? Boh nám dal slobodnú vôľu, v ktorej by každý jeden z nás mal vziať svoj život zodpovedne do vlastných rúk a slobodne sa rozhodnúť. Nie pre novodobé pohan-ské modly, ale pre Jediného, Všemohúceho a Dobrotivého Boha, ktorý nás naplní a posilní Odvahou aj Rozvahou v každom čase i nečase.

Text: Veronika Hoffmannová

Foto: Silvia Kobelová

Dráma nezamestnanosti

„Nespravodlivosť, že nie všetky ľudské bytosti majú stravu a prácu, nás musí rozhorčiť.“

Dňa 22. septembra 2013 pápež František navštívil mesto Cagliari a slúžil omšu vo svätyni Panny Márie z Bonarie, patrónky Sardínie. Vďaka mariánskej úcte a vďaka skupinke sardínskych rybárov sa hlavné mesto Argentíny nazýva Buenos Aires, v preklade dobrý vietor. Medzi prvé stretnutia po príchode na ostrov patrilo stretnutie so svetom práce.

Keď prišiel František, stál pred zástupom pracujúcich, nezamestnaných, podnikateľov pokúšajúcich sa čeliť kríze. Mal pripravený príhovor, ale keď sa pozrel ľuďom do očí, povedal to, čo mal na srdci:

„Nenechajte si ukradnúť nádej! Nádej sa možno podobá uhlíkom v pahrebe. Pomôžme si solidárne, rozdúchajme pahrebu, aby oheň vzplanul. Nádej nás posunie dopredu. Nádej však nie je záležitosťou jedného. Nádej vytvárame všetci! Budme prešibaní, lebo Pán nám hovorí, že modly sú prešibanejšie ako my. Pán nás pozýva, aby sme mali ľstivosť hada a jemnosť holubice. Majme túto obozretnosť a nazývajte veci pravým menom. V našom ekonomickom systéme je v centre modla, a tak to nesmie byť! Bojujme spoločne, aby stredobodom nášho života boli muž a žena, rodina, my všetci, aby sa nádej mohla rozvíjať.“

4-x o Svätom Otcovi - Miroslav Turanský

Kto som? Hriešnik...

„Išť proti svedomiu je hriechom i pre toho, kto neverí.“

„Kto je Jorge Mario Bergolio?“ Túto otázku položil pápežovi Františkovi páter Antonio Spadaro v dlhom rozhovore, ktorý bol publikovaný v časopise La Civiltà Cattolica. František bez slova naňho pozrel, prikývol a odpovedal: *„Neviem, aká je tá najlepšia definícia... Som hriešnik. To je azda najsprávnejšia definícia. Nie je to slovný zvrat, nejaké kliše. Som hriešnik. Videli ste už niekedy obraz od svetoznámeho maliara Caravaggia Povolanie svätého Matúša? Ten Ježišov prst ukazujúci na Matúša...Tak sa cítim. Ako Matúš.“*

Necítim sa tak aj my, keď nás Pán volá do svojej služby? Nereagujeme týmto Matúšovým gestom?

Matúš si berie svoje peniaze, akoby chcel povedať: *„Nie, mňa nie! Nie, tie peniaze sú moje!“*

Áno, to sme aj my, hriešnici, na ktorých pozrel Pán. Nebojme sa priznať si to. Ved' takto reagoval aj pápež, keď sa ho pýtali, či prijíma zvolenie za pápeža.

Moja cirkev je poľnou nemocnicou

„Hoci život človeka je ako pôda plná trnia a buriny, vždy sa v nej nájde miesto, kde môže rásť dobré semeno. Treba dôverovať Bohu.“

Čo dnes cirkev potrebuje? Pápež použil obraz poľnej nemocnice po boji. „Jasne vidím, že to, čo dnes cirkev potrebuje najviac, je schopnosť liečiť zranenia a zapalovať srdcia veriacich. Potrebujeme predovšetkým vzájomnú blízkosť. Pre mňa je cirkev ako poľná nemocnica po boji. Je zbytočné pýtať sa ťažko zraneného, či má vysoký cholesterol alebo cukor. Najprv musíme ošetriť jeho rany. Potom môžeme hovoriť o ostatnom. Liečiť zranenia, liečiť zranenia... Treba začať zdola.“

Najdôležitejšia vec je prvé ohlasovanie: Ježiš Kristus ťa spasil! Spovedník je napríklad vystavený riziku, že bude príliš rigoróznym, alebo naopak, príliš laxným. Ani v jednom z týchto prípadov však nie je milosrdným, pretože mu v skutočnosti nejde o dobro človeka.

Rigorózný spovedník si umýva ruky a kajúcnika odkazuje na prikázanie. Laxný spovedník si umýva ruky a pritom hovorí, že to nie je hriech alebo podobne. Ľudí však treba sprevádzať a liečiť rany.

Pápež František zároveň vyjadril aj svoju túžbu: „Snívam o cirkvi, ktorá by bola matkou a pastierkou. Služobníci cirkvi musia byť milosrdní, starať sa o ľudí, sprevádzať ich ako milosrdný Samaritán, ktorý umýva, očisťuje, dvíha svojho blížneho...“ To je podstata evanjelia. Boh je väčší ako hriech.

4-x o Svätom Otcovi - Miroslav Turanský

Nekonečné milosrdenstvo

„Ľudia dnes určite potrebujú slová, ale predovšetkým potrebujú, aby sme svedčili o Pánovom milosrdenstve a o jeho nežnosti.“

Ježišovým poslanstvom je milosrdenstvo. Pre mňa je to najsilnejšie Pánovo poslanstvo. Pápež vysvetľoval úryvok evanjelia o cudzoložnici, ktorú zákonníci a farizeji chceli ukameňovať, ako predpisoval Mojžišov zákon. Ježiš jej zachránil život tým, že požiadal, aby tí, čo sú bez hriechu, prví hodili kameň. Všetci odišli. „Ani ja ťa neodsudzujem. Chod' a už nehreš,“ povedal žene.

„Aj my niekedy radi druhých ľudí zabijeme, odsúdime.“ František objasnil, že prvý a jediný krok, ktorý musíme urobiť, aby sme zakúsili nekonečné Božie milosrdenstvo, je uznať, že potrebujeme odpustenie.

Jedného dňa k nemu prišla na spoved' starenka, ktorá povedala: „Všetci sme zhrešili, ale Pán všetko odpúšťa.“ Spýtal sa jej: „Babička, a vy to ako viete?“ Ona mu odpovedala: „Ak by Pán všetko neodpustil, potom by svet už neexistoval.“

Starinka bez akademických titulov a doktorátov na pápežských univerzitách výstižne vyjadrila veľkú pravdu viery.

Fratelli tutti

Encyklika Svätého Otca Františka o bratstve a sociálnom priateľstve

Boh stvoril všetky ľudské bytosti rovnocenné v právach, povinnostiach, dôstojnosti a povolal ich, aby žili spolu ako bratia. Táto encyklika sústreďuje a rozvíja veľké témy vyjadrené v dokumente, ktorý spoločne podpísali s veľkým imámom Ahmadom Al-Tayyebom na stretnutí v Abú Zabí v roku 2019.

Nie je mojím cieľom prerozprávať túto encykliku, ktorá má osem kapitol, a ani by to nebolo možné. Ale možno vás inšpirujem, aby ste si našli čas na jej prečítanie. Je plná múdrosti nášho Svätého Otca a podnetov na zamyslenie. Vyberám iba zopár myšlienok z jej prvej kapitoly:

- Veľmi si želám, aby sme v tomto čase, ktorý je nám daný na život, uznávajúc dôstojnosť každej ľudskej osoby, dokázali vo všetkých prebudiť celosvetovú túžbu po bratstve.
- Starat' sa o svet, ktorý nás obklopuje a živí, znamená starat' sa o seba samých. Potrebujeme sa však navzájom zomknúť ako rodina, ktorá obýva spoločný dom.
- Neuvedomujeme si, že ak izolujeme starých ľudí a necháme ich na starosť iným bez primeraného a starostlivého sprevádzania rodiny, kaliči a ochudobňuje to samotnú rodinu. Navyše mladí tak napokon prichádzajú o potrebný kontakt so svojimi koreňmi a s múdrosťou, ktorú mladosť sama od seba nemôže dosiahnuť.
- Zatiaľ čo jedna časť ľudstva žije v nadbytku, ďalšia časť hľadá na to, ako jej ľudská dôstojnosť zostáva nepriznaná, opovrhnutá alebo pošliapaná a jej základné práva sú ignorované alebo porušované.
- Rovnako tiež zisťujeme, že hoci medzinárodné spoločenstvo prijalo mnohé dohody s cieľom ukončiť otroctvo vo všetkých jeho formách a zaviedlo rozličné stratégie na boj s týmto fenoménom, ešte i dnes sú milióny ľudí - detí, mužov i žien každého veku - zbavené slobody a prinútené žiť v podmienkach porovnateľných s podmienkami otrokov.

- Digitálne médiá môžu človeka vystaviť riziku závislosti, izolácie a postupnej straty kontaktu s konkrétnou realitou a sú prekážkou rozvoja autentických medziosobných vzťahov.
- Rýchlosť moderného sveta, horúčkovitosť nám niekedy bráni dobre počúvať, čo nám hovorí druhý človek. A keď je v polovici svojho prejavu, už ho prerušujeme a chceme odpovedať, hoci ešte nedohovoril. Netreba strátiť schopnosť počúvať. Svätý František z Assisi počúval hlas Boha, počúval hlas chudobného, počúval hlas chorého, počúval hlas prírody. A to všetko premieňal na životný štýl. Dúfam, že semienko svätého Františka porastie v mnohých srdciach.
- Boh vskutku pokračuje v rozširovaní semienok dobra medzi ľuďmi. Súčasná pandémia nám umožnila znovu získať a oceniť mnohých spoločníkov a spoločníčky na ceste, ktorí na situácie strachu reagovali obetou vlastného ži-

vota. Boli sme schopní zistiť, že naše životy sú navzájom prepojené, a podporu sme pocítili prostredníctvom jednoduchých ľudí, ktorí sa nepochybne významným spôsobom zapísali do našej histórie, ktorí pochopili, že nik sa nezachráni sám.

- Pozývam k nádeji, ktorá nám hovorí o realite zakorenenej hlboko v ľudskom bytí bez ohľadu na konkrétne okolnosti a historické podmienky, v ktorých žijeme. Hovorí nám o smäde, túžbe, prahnutí po plnosti, uskuťtočnenom živote, meraní sa s tým, čo je veľké, čo naplňa srdce a dvíha ducha k veľkým veciam, ako pravda, добрôta a krása, spravodlivosť a láska. Nádej je nebojácna, dokáže hľadiet' ponad osobné pohodlie, malé istoty a kompenzácie, ktoré zužujú horizont, aby sme sa otvorili pre veľké ideály, ktoré robia život krajším a dôstojnejším. Kráčajme v nádeji.

Encyklika je v plnom znení dostupná na www.kbs.sk

Pripravila: Elena Cagaňová

Foto: www.vatican.va

Srdce

Aké je tajomné ľudské SRDCE
Miluje svojich aj tých menej
Dúfa v nádeji že bude lepšie
Modlitbou chce ustáť búrky
zatmenie slnka
Páľavu noci zažehná tichom
Nakoniec vloží
do herbára duše vôňu života
Všetko s nehou - vierou
zviaže do knihy pútnika
Aby spolu s Najvyšším
v letnom brieždení na konci vekov
s láskou objalo celý svet

Veronika Hoffmannová

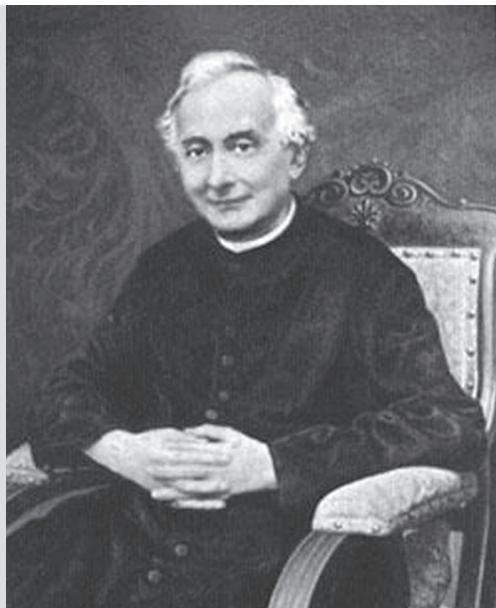
Rôzne cesty, jeden cieľ

Svätá Gertrúda Comensoliová a svätý František Spinelli

V živote sa ich cesty na chvíľu spojili, aby sa zanedlho opäť rozišli. Rehoľné spoločenstvo, ktoré spolu založili, sa napokon kvôli nezlučiteľnosti ich vízií a finančným ťažkostiam rozčeslo. Gertrúda Comensoli a František Spinelli však i napriek tomu dosiahli ten istý cieľ. Obaja boli vyhlásení za svätých.

Sv. Gertrúda Comensoliová (vlastným menom Katarína) sa narodila 18. januára 1847 v Taliansku v nevelkej usadlosti Bienno. Bola piatou z desiatich detí. Jej rodičia boli hlboko veriaci ľudia. Otec pracoval ako kníhtlačiar. Rodina večne zápasila s nedostatkom. Napriek tomu prežila Gertrúda radostné detstvo. Boh jej do srdca vložil túžbu byť neustále s ním, a tak sa často modlila a meditovala.

Sv. František Spinelli sa narodil 14. apríla 1853 v Miláne v Taliansku. Neskôr sa s rodičmi a súrodencami presťahoval do Cremony. Mal vážne problémy s chrbticou, ale podarilo sa mu vyliečiť. V detstve so svojou matkou veľmi často navštevoval chudobné a choré deti a hrával im bábkové divadlo.

Duchovná cesta

Ako 15-ročná sa Gertrúda rozhodla vstúpiť k Sestrám lásky, no vážne ochorela a musela od nich odísť. Keď vyzdravela, začala pracovať ako slúžka v domácnosti. Neskôr so súhlasom svojho spovedníka

zložila sľub čistoty a popri práci sa začala venovať deťom v Bergame - učila ich slušne sa správať, no pomáhala im tiež nadobúdať kresťanské hodnoty. František sa tiež rozhodol kráčať duchovnou cestou. V roku 1875 bol vysvätený za

kňaza. Krátko po svojej vysviacke odcestoval na istý čas do Ríma. Keď sa modlil pred jaslíčkami v bazilike Santa Maria Maggiore, objavila sa mu v mysli vízia nového rehoľného spoločenstva - žien, ktoré sa klaňajú Ježišovi v Eucharistii. Práve táto vízia ho neskôr spojila s Gertrúdou. V Cremone sa stal Gertrúdiným duchovným vodcom. Pri jednom z rozhovorov sa mu zverila, že má v úmysle založiť nové rehoľné spoločenstvo, ktorého cieľom by bola neustála adorácia Najsvätejšej sviatosti a zároveň výchova a vzdelávanie dievčat. František sa jej v tom rozhodol pomôcť a všemožne ju v tomto zámere podporoval.

Rozdielnosť a jednota

Nový rehoľný inštitút sa napokon v roku 1882 podarilo založiť. Prvé tri sestry sakramentínky začali svoju činnosť hodinovou adoráciou pred obrazom Srdca Pána Ježiša. Sestry sa v tomto rehoľnom spoločenstve venovali nepretržitej verejnej adorácii Eucharistie, no okrem toho žili aj život modlitby, obety, sebazáporu, poslušnosti a lásky k chudobným. Gertrúda sa stala ich prvou predstavenou.

Medzi Gertrúdou a Františkom sa však postupne vykryštalizovali názorové rozdiely - kým ona kládla väčší dôraz na adoráciu, preňho bola dôležitejšia výchovná práca sestier. Finančné ťažkosti, ktoré v sľub-

ne rozvíjajúcom sa inštitúte nastali, boli neprávom pripísané zlému hospodáreniu Františka, a tak musel v roku 1889 odísť z Bergama do Cremony. Tu založil novú kongregáciu nezávislú od tej predošlej, no s tým istým cieľom - adorovať Ježiša v Eucharistii a odtiaľ čerpať silu na pedagogickú a charitatívnu prácu.

Getrúda Comensoliová zomrela 18. februára 1903 v Bergame, František Spinelli 6. februára 1913 v Rivolta d'Adda. Spoločnosti, ktoré založili sa už nikdy nespojili. Napriek tomu neboli ich zámery vyhodnotené ako protichodné a obaja boli pápežom Jánom Pavlom II. blahorečení a neskoršími pápežmi vyhlásení za svätých. Gertrúdu Comensoliovú svätorečil pápež Benedikt XVI. v roku 2009 a Františka Spinelliho vyhlásil za svätého pápež František v roku 2018.

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje:

Ž. Podľejski: Sol' zeme a svetlo sveta 3; www.zivotopisysvatych.sk, www.en.wikipedia.org

Foto:

Gertrúda - www.en.wikipedia.org

František - www.settearcangeli.it

Spomienka

Tí, ktorých milujeme, neodchádzajú, ale žijú v našich srdciach každý deň.

Dňa 16. augusta 2021 uplynie 20 smutných rokov, čo nás opustil otec a dedko, pán **Adrián Chikán**.
Dňa 13. októbra 2021 uplynie 9 rokov, čo nás opustila mama a babka, pani **Mária Chikánová**.
S láskou a úctou na rodičov spomína a o modlitbu prosí dcéra Adriana s rodinou.

Miluj, aj keď nemáš koho

Božie slovo hneď po súťaži o tisíc eur za jednu SMS

„Viem, že sa ti nechce milovať, keď nie je koho. Tak len niekoho chyt', lebo z tejto párty neodídeš sám.“ (Sigma - Nobody to love)

Prebásnenie anglického textu letného hitu spred niekoľkých rokov do slovenčiny je napriek skromnému počtu slov neľahké. Ospravedlňte tento nedokonalý výsledok. Ale možno ani nemusíte, lebo práve o nedokonalosti, ktorá pre lásku nie je prekážkou, nám vokalista spieva. Iba povrchnému poslucháčovi sa môže zdať, že nabáda k neviazanému sexuálnemu správaniu.

Prorokova ľavá ruka nevie, čo robí pravá

„Kajfáš, ktorý bol veľkňazom toho roka, im povedal: ‚Vy neviete nič. Neuvedomujete si, že je pre vás lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud, a nezahynie celý národ.‘ Toto však nepovedal sám od seba, ale ako veľkňaz toho roka prorokoval, že Ježiš má zomrieť za národ.“ (Jn 11, 49 - 51)

Evanjelista Ján interpretuje Kajfášove slová úplne iným spôsobom, ako boli ich autorom zamýšľané. Kajfáš vnímal situáciu v jej momentálnej naliehavosti a prišiel s riešením problému, ktorý veľrada sformulovala: „Ak ho necháme tak, uveria v neho všetci, prídu Rimania zničia nám i toto miesto i národ.“ (Jn 11, 48) Lenže sv. Ján odhalil za týmito ľudskými slovami a zámermi zámer a slovo Boha.

Hovorí aj dnes?

„Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov.“ - hovorí autor Listu Hebrejom. Hoci Kajfáš sám Boží zámer nerozoznal, Boh ho použil ako nástroj pre ohlásenie významu Ježišovej smrti.

V populárnej hudbe sa to tiež hemží posolstvami, často v duchu carpe diem (Prebásnené do slovenčiny - žijeme len raz, práve tu a práve teraz.). Zdá sa, že z tohto rybníka auto s rybičkou nad pravým zadným svetlom nevylovíme (Rozumej: tu Boha nenájdeš.).

Odbočme teraz k malému myšlienkovému experimentu. Predstavme si, že za každú cenu vtipný moderátor hovorí: „Sto Slovákov sme sa opýtali a teraz hľadáme 5 najčastejších odpovedí na otázku: Kde možno počuť Božie slovo?“

Životom ostrieľaná babička si behom 3 milisekúnd spomína na nevšedný duchovný zážitok a v 4. stláča gombík a kričí:

„V piatok večer v Jantári!“ Bodové vyhodnotenie pre naše účely nepotrebujeme, lebo pointa vám je už jasná: Boh je všade.

Počuť dupot nebešťanov

On sa vie skryť za slová viac politika než kňaza Kajfáša, Jemu nie je nemožné pripomínať nám večné pravdy aj z Rádia Expres. Len či Ho chceme hľadať a nachádzať všade, vo všetkom a vo všetkých?

Prostredníctvom pesničky *Nobody to love* mi pripomína: „Nečakaj na toho, kto si podľa teba zaslúži tvoju lásku. Viem, že máš svoje predstavy o tom, ako by to malo byť a tie v tebe vytvárajú odpor. Ty však chceš byť ako Ja a teda milovať bezpodmienečne. Tak ten odpor prekonaj, chyt' toho niekoho, koho ti pošlem do cesty, a hľadaj ma v ňom, lebo ja som v každom človeku bez rozdielu. To vie každý tu na nebeskej párty.“

Text a foto: Peter Pikulík, OFMConv.

Prievidzské HODY

14. - 15. augusta 2021

KASS
kultúra v Prievidzi

Program prievidzskej farnosti

PRIEVIDZSKÁ PŮŤ K NANEBOVZATEJ PANNE MÁRII

Mariánsky kostol a Mariánsky vršok

sobota 14. augusta

BLŠÍ TRH

Námestie slobody Prievidza

9.00 h Tradičný letný Blší trh
s výpredajom kníh

DUBŠTOK FESTIVAL

Námestie slobody Prievidza

18.00 h Dhanyavad
19.00 h Nany Hudák & SHZ a hostia
20.00 h Juraj Hnilica
21.00 h Horehight

nedeľa 15. augusta

HODY PRI DYCHOVKE

Námestie slobody Prievidza

16.00 h DH Maguranka
17.30 h DH Bojnická kapela
19.00 h DH Prievidžanka

Počas Prievidzských hodov budú na námestí stánky s občerstvením, hodovými pochútkami a ukážkami z tvorby regionálnych remeselníkov. Prevádzková doba predajných stánkov je po obidva hodové dni od 8.00 do 20.00 h.

sobota 14. augusta

16.30 h Vešpery (Farský kostol)
16.45 h Sprievod z farského kostola
do Mariánskeho kostola, ruženec
18.00 h Svätá omša – Libor Straka, prievidzský dekan
19.15 h Akatist – Jozef Durkot
20.00 h Tichá adorácia pred Sviatosťou oltárnou
20.30 h Moderovaná adorácia – Prievidza–Zapotôčky
(novokňaz Martin Mičko a zbor Nádej)

nedeľa 15. augusta

7.30 h Liturgia sv. Jána Zlatoústeho
Jozef Durkot
7.30 h Svätá omša
farský kostol sv. Bartolomeja
9.15 h Posvätný ruženec
10.00 h Slávnostná svätá omša
Wiesław Krzyszycha, MS,
farár Považská Bystrica - Rozkvet

Možnosť sv. spovede:

sobota: 16.45 – 20.00 h

nedeľa: 8.30 – 9.55 h

Ahojte, kamaráti!

Dúfam, že skvele prázdninujete a nezabúdate pri tom na Nebeského Ocka, z ktorého milosti máme všetko! Aj Eucharistiu, v ktorej po premenení ku nám prichádza sám Pán Ježiš.

Je to tajomstvo Božej lásky o tom, že Ježiša môžeme prijímať do svojho srdca, že ním sa živíme, že Cirkev – a teda aj my – sme Ježišovým telom, že pri svätej omši zažívame kúsok neba, nebeskú hostinu...

Posielam vám názov a text piesne, ktorá to vystihuje...

Nájdete ju aj na: <https://youtu.be/euWoiJS-hfY>.

Môžete si cez prázdniny vyspevovať. ☺

Chlieb, ktorý sa premieňa

Chlieb, ktorý sa premieňa v Pánovo telo
z mnohých zrníek pšeničných pochádza.

Víno, čo sa krvou Ježišovou stalo,
z mnohých kvapiek hroznových sa zlialo.

R: //: Jak ten chlieb, čo spojil zlaté klásky,
nech nás spojí sila jeho lásky.

Jak kalich, čo objal kvapky vína,
tak aj Cirkev svätá nás objíma. ://

Vyfarbite si obrázok, ako nám Pán Ježiš – skrze Eucharistiu (chlieb života) – dáva „ŽIVOT“. Život večný!

Rubriku
pre deti
pripravila
Eva
Trepáčová

K R Í Ž O V K A

Tajnička krížovky ukrýva dokončenie úvahy Tomáša Kempenského: „Boja sa ťa anjeli a archanjeli, bázeň majú voči tebe svätí a spravodliví, a ty hovoríš: ...?“

Pomôcky: ant, AC, DIN, ius, Dio, sí	Povedala „prepáč“	Odvodný kanál, tiež orgán niekt. živočíchov	Dopravný prostriedok po vode	Mravec po anglicky	Doklad o rezervácii miesta	Angl. skratka striedavého elektrického prúdu	Vodný vták s dlhým krkom		Varil sa	Nástroj na rezanie	Skratka pre „also known as“	2. časť tajničky
Podviedol, povedal nepravdu								Zvyšok potopenej lode				
Samica slona								Častica Krvný faktor Rhesus (skr.)				
1. časť tajničky						Listnatý strom Slávnostný koláč						3. časť tajničky
Značka prvku rádium			ŠPZ okresu Trenčín	Spevnela, zhustla							Rímska číslica 1000 Informačné technológie	
Úkon, tiež dejstvo divadelnej hry				Častica „tu hľa“ Jednotka cit- livosti filmu				Obracia stránky (v knihe)	Skutok Útočník, kto robí agresiu			
Potulky, túlačka (zastarane)							Kľby na rukách Značka polomeru					
Vitamín spomaľujúci starnutie, antioxidant		Právo, správny po latinsky	Polit. úklad, nástraha Podmieňo- vacia spojka								Boh, božský po taliansky	Existuje
Malá Diana							Slovenská republika Kypri pôdu pluhom			Kto púšťa hudbu, disk jockey Červený kríž		
Strelná zbraň s tetivou				Značka ampéru 4. časť tajničky		Splynie z neho voda Časti tela, znak sily						
Najvyšší súd			Predložka Usability Professionals Association		Hist. štát v Nemecku a Poľsku Inakší							Lámka, pakostnica (choroba)
Medzinár. poznávacia značka Talianska		Zhotovil odev Kto saje krv či energiu					Súhlas po česky			Majetok dievčata do manželstva	Rímska číslica 500 Trieska, kúsok dreva	
Okvetné lístky							Mužské meno 21. 4. Žámeno oni v 3. páde					
Nevšímaví, lahostajní ľudia								Úrad ombudsma- na (skratka)	Biblická pramatka Národná banka			
Súhlas po taliansky			Rímska číslica 100 Značka prvku dusík		Odolné voči infekciám 1000-náso- bok jednotky							Spojka
Horská liečivá rastlina							Zverník, ohradený lesný priestor					

**Tajnička osemsmerovky z minulého čísla znie: „rieka z prameňa.“
Výherkyňou sa stala pani Zuzana Turčániová. Srdečne blahoželáme!**

Pripravila Mária Suríková

Farská kronika

od 28. júna do 31. júla 2021

Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:

Vanesa Varínska
Dorota Kmeťová
Laura Mjartanová
Alica Michalcová
Cennet Kotlárová
Adam Duchoň
Filip Bezák
Tomáš Goberšic
Adrián Kotlár
Matty Mišenka
Patrik Buttko
Zoja Hromádková
Michaela Lukáčová
Júlia Hanusková
Roman Max Lisý
Martin Tomáš
Slavomír Ďurica
Norbert Bobok

Manželstvo uzavreli:

Július Luermann - Michaela Balážová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:

Ján Bogár, 60 r.
Jarmila Paulenková, 58 r.
Jozef Mendel, 74 r.
Emília Palčová, 57 r.
Zdenek Helma, 77 r.
Július Hlinka, 70 r.
Stanislav Svítek, 81 r.
Mária Hladká, 94 r.
Milan Baláž, 87 r.
Terézia Ťapušková, 81 r.
Gizela Žbirková, 100 r.
Štefan Gergel, 87 r.
Pavčina Kotlárová, 77 r.
Valent Kmeť, 74 r.
Rozália Weisssová, 94 r.
Jarmila Darmová, 58 r.
Jozef Falat, 79 r.
Imrich Utli, 93 r.
Jozef Fodor, 78 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,50 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alozj.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori: Marek Sabol, Pavol Škovrá-
nek, Jozef Durkot, Elena Cagáňová,
Anna Gálová, Štefan Kollár, Zuzana
Liptáková, Mária Melicherčíková,
Dagmara Pavlove, Mária Pytlová, Eva
Trepáčová, Miroslav Turanský

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01, web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1 - Silvia Kobelová
str. 2 - Štefan Kollár
str. 3 - Pavel Melicherčík
str. 27 - Martina Suváková
str. 3, 35, 36 - Mária Melicherčíková

Tlač: Patria I., spol. s r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciam.

V našej farnosti sme privítali nového pána kaplána Pavla Škovránka 30. júna 2021

„Každý potrebuje krásu rovnako ako chlieb,
miesta, kde sa môže hrať a modliť sa,
kde príroda môže liečiť a povzbudzovať
a dávať silu telu i duši.“

John Muir

